

Nr 692

Av herrar **Andersson** i Knäred och **Wahrendorff**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 12, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 och 4 §§ lagen den 25 maj 1962 (nr 392) om hustrutillägg och kommunalt bostadstillägg till folkpension, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 565 i Första kammaren)

I proposition nr 12 föreslås vissa ändringar i nu gällande grunder för erhållande av behovsprövad förmån från folkpensioneringen. Ändringarna föreslås gälla samtliga behovsprövade förmåner, nämligen hustrutillägg, bostadstillägg samt änkepension i anledning av dödsfall före den 1 juli 1960. Enligt vår mening borde en ändring av detta slag ha kommit till stånd tidigare. Vi kan således tillstyrka att ändringen nu genomföres och att den ges den omfattning i fråga om prövning på grundval av inkomst som departementschefen förordat.

Det bör dock uppmärksammas att trots att en lindrigare inkomstprövning är synnerligen angelägen med hänsyn till de berörda pensionärerna kommer förslaget att medföra vissa konsekvenser som inte kan anses önskvärda. Beslutet om lindringen fattas sålunda av statsmakterna, men de ökade utgifterna kommer främst att åvila kommunerna. Särskilt gäller detta de ökade utgifterna för bostadstilläggen, som intill ca 80 procent torde komma att bestridas av kommunerna. Då det för dessa utgifter inte finns någon maximering per skattekrona räknat av den kommunala kostnadsandelen, kommer de nu rådande orättvisorna kommuner emellan och pensionärer emellan att få vidgad omfattning. Dessa konsekvenser sammanhänger givetvis med den nuvarande fördelningen av folkpensionskostnaderna mellan staten och kommunerna. Då frågan om en annan kostnadsfördelning kommer att behandlas i annat sammanhang vid årets riksdag framställer vi icke nu något yrkande i den frågan.

De ändringar som förordats av departementschefen gäller endast inkomstgränserna och således icke förmögenhetsgränserna. Enligt gällande bestämmelser räknas 10 procent av förmögenheten som inkomst till den del den för ensam pensionär överstiger 20 000 kronor och för gift pensionär 15 000 kronor. Härtill kommer givetvis att ev. avkastning av förmögenheten blir föremål för inkomstprövning i vanlig ordning. Även om ett hopsparat kapital skall kunna tagas i anspråk för uppehälle på äldre dagar, är enligt vår mening de nu gällande gränserna för förmögenhetsprövning allt-

för restriktiva. Finns vid sidan av förmögenheten t. ex. en mindre arbetsinkomst ställs även pensionärer i måttliga förmögenhetslägen helt utanför de inkomstprövade folkpensionsförmånerna. Vi föreslår därför, att även de nu gällande förmögenhetsgränserna höjes, för ensam pensionär från 20 000 till 40 000 kronor och för gift pensionär från 15 000 kronor till 30 000 kronor.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 12 måtte besluta att de avdragsfria förmögenhetsbeloppen, som tillämpas vid behovsprövningen av vissa folkpensionsförmåner, fr. o. m. den 1 juli 1963 skall utgöra för ensam pensionär 40 000 kronor och för gift pensionär 30 000 kronor, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderligt författningsförslag.

Stockholm den 5 februari 1963

Alvar Andersson

i Knäred

Harry Wahrendorff